

Jeg vender mig derefter til det ærede Medlem Hr. Anders Lebeck, der udtalte, at det for Repræsentanterne for den sønderjydske Befolkning og Befolkningen i Sønderjylland i Særdeleshed vilde have staaet som særdeles ønskeligt, om man kunde have afgjort dette Spørgsmaal i Enighed indenfor i alt Fald et stort Flertal i den danske Rigsdag og det danske Folk. Det ærede Medlem vilde have kunnet bidrage hertil, hvis det ærede Medlem indenfor sit Parti havde gjort sin Indflydelse gældende til Fordel for Anskuelse, som havde muliggjort et Samarbejde til venstre i denne Sag; da havde der været Betingelser for at skabe et saadant stort Flertal, men disse Bestræbelser ved jeg ikke, om det ærede Medlem har udfoldet — i alt Fald er de i saa Fald mislykket — indenfor det Parti, det ærede Medlem tilhører. Det ærede Medlem stod paa det Tidspunkt, da Valgene til denne Rigsdag fandt Sted, som Talsmand for Retninger indenfor den sønderjydske Befolkning, som i Virkeligheden havde ønsket at holde sig udenfor den danske Partistrid i den første Rigsdagsperiode. Dette Ønske blev tilintetgjort ved de Begivenheder og Partiforhandlinger, der fandt Sted forud for Valget; men jeg tilstaar, at det forekommer mig, at det vilde have været mere forklarligt ud fra de Stemninger, som den Gang ogsaa det ærede Medlem havde, om det ærede Medlem og hans nærmeste Venner her i Salen havde bidraget til, at dette Spørgsmaal var blevet afgjort ved en Afstemning af den danske Vælgerbefolkning, og saaledes ogsaa den Vælgerbefolkning i Sønderjylland, som han særlig talte om, havde faaet Lejlighed til at sige ja eller nej angaaende disse Spørgsmaal. Jeg tror, det vil blive beklaget, naar man atter og atter vender tilbage til Betragtninger over de særlige Stemninger indenfor den Befolkning, at disse særlige Stemninger ikke førte til, at man netop ydede Bidrag til, at dette Spørgsmaals Afgørelse kunde ske paa det bredest mulige Vælgergrundlag og paa den klareste Maade, som tænkes kunde.

Det ærede Medlem gjorde nogle Bemærkninger om, hvad jeg har sagt med Hensyn til Begivenhederne ved Dybbøl. Jeg har ikke sagt, at Begivenhederne ved Dybbøl var uden Betydning for de Stem-

ninger, der levede i den sønderjydske Befolkning, jeg har vendt mig mod den Udtalelse af den ærede Ordfører Hr. I. A. Hansen, som gik ud paa, at Begivenhederne ved Dybbøl er af afgørende Betydning for, at vi fik det danske Sønderjylland tilbage. Dette har jeg vendt mig imod, og i Forbindelse dermed har jeg sagt, at Tilslutningen til det danske Folk var ikke afhængig af Begivenhederne ved Dybbøl. Og det ærede Medlem Hr. Anders Lebeck udtalte sig i Overensstemmelse dermed, thi det ærede Medlem sagde ogsaa, at det var ikke det afgørende. Han fremhævede, at Betydning kunde det have haft, men overfor den Betydning til Bevarelse af Stemningen i Sønderjylland, som Begivenhederne ved Dybbøl havde, stod Begivenhederne paa Als og ved Dannevirke virkende med Styrke i modsat Retning, og jeg tror at have paapeget gennem en klar Paavisning af de foreliggende Forslags Karakter, at hvis det Militærvæsen, her skabes, nogen Sinde bliver sat paa Prøve, er der ikke noget Sted i Danmark, hvor det byder Mulighed for en Kamp af lignende Karakter som den, der i 1864 fandt Sted ved Dybbøl, men da vil Forholdet være dette, at den Prøve vil bringe os ud i Begivenheder svarende til Begivenhederne ved Als og Dannevirke og lidet egnede til fremtidig Løftelse for Stemningerne i Danmark.

Det ærede Medlem gjorde dernæst nogle Bemærkninger om, hvad der fra vor Side er udtalt om denne Militærordning og om vort Forhold til Tyskland. Vi har ikke paa noget Tidspunkt draget i Tvivl vor fuldkomne Ret til uanfægtet af Forholdet til et Naborige at ordne vore Garnisonsforhold, som vi fra dansk Side maatte ønske, at lægge vort Militærvæsen til Rette, som vi ud fra særlige danske Synspunkter maatte finde klogt. Men det, vi har hævdet, er, at der er ingen Klogskab i under de nye politiske Forhold, som for Tiden findes i Europa, Gang paa Gang at tale om, at nu var Ledelsen gaaet Vest paa i den almindelige Stormagtspolitik, at nu var Tyngdepunktet i dansk Militærvæsen flyttet fra Sjælland til Jylland, eller at tale om et henholdende Forsvar pegende paa Grænsen mod Syd og pegende paa Forventningen om Hjælp fra anden Side, fransk og engelsk Side.

Jeg tror, at Regeringen og dens Ven-